

ŠAHISTI ŽŠK MARIBOR,

Udeleženci dvoboja 3. kroga državne superlige ŠK PODPEČ : ŽŠK MARIBOR

Šahovska zveza Slovenije

Predsednik g. Milan Knežević

Upravni odbor

Tajnik in komisar lige g. Primož Kokalj

Turnirski odbor državne superlige 2010

Zadeva: povzetek dogajanja dne 19.06. 2010

Spoštovani!

Dne 19.06. 2010 je bil po urniku na sporedu dvoboj 3. kola letošnje državne superlige med ŠK Podpeč in ŽŠK Maribor. Predviden igralni prostor: Kulturna dvorana v Podpeči, čas 14.00, sodnik Janez Suhadolnik, predsednik in kapetan domačega moštva(!?!?!?).

Ekipe ŽŠK Maribor se je v Podpeči zbrala okrog 13.40, kjer smo v igralnem prostoru želeli oddati spremembo osnovne postave sodniku. Opazili smo, da je dvorana kulturnega doma zasedena (notri so potekale nekakšne pevske vaje ali nastopi), sodnika ni bilo nikjer. Nikjer ni bilo označeno, da se bo tam šahiralo. O šahovskem dvoboju smo povprašali nekaj domačinov – o tem ni vedel nihče nič.

Ob 13.44 se je pred kulturnim domom vendarle pojavil g. Suhadolnik, ki mu je naš kapetan (Georg Mohr) oddal spremembo postave. G. Suhadolnik nas je obvestil, da je dvorana žal zasedena in da bomo šahirali nekje v ozadju, v kletnih prostorih omenjenega doma. V Kulturnem domu je še naprej potekal pevski nastop.

Igralci smo odšli v bližnjo kavarno (oddaljeno okrog 30 sec) na kavo, kjer je bila zbranih tudi večina domačih šahistov. Ob 13.59 smo se šahisti ŽŠK Maribor in trije šahisti domačega kluba pojavili na mestu, ki ga je g. Suhadolnik označil kot mesto igranja. Ob 14.00 turnirska dvorana ni bila pripravljena: na mizah ni bilo postavljenih šahovnic in šahovskih kompletov, kaj šele nastavljenih šahovskih ur. Urejanje turnirske dvorane je trajalo naslednjih 7 – 8 minut, medtem nas je prireditelj dvoboja sam pozival k nastavitvi ur (domače in nas), kar smo odklonili, saj za to nismo usposobljeni.

Nato je g. Suhadolnik predlagal, da dvoboj začnemo, čeprav ni bilo prisotne polovica njegove ekipe. Med njegovim razglabljanjem kje bi lahko bili in zakaj jih še ni iz kavarne, je (še pred začetkom) vendarle prišel igralec številka 5 in dvoboj smo začeli okrog 14.11. Čeprav smo mu mi pravočasno oddali našo postavo, se mu ni zdelo vredno, da tudi on nas seznanj s postavo domačinov. Resda smo predvidevali, kdo bo nastopil (po prisotnosti v kavarni), vendar bi se na šahovnici 4 in 6 lahko vsedel tudi kdo drug, sodnik in kapetan domačega moštva pa bi pač ustrezno priredil domači formular za postavo tistega dne. Dva domača igralca sta še naprej brezskrbno pila kavo, gledala nogomet, kadila in se nasmihala. Tudi ko

sta čez prb. 10 minut prišla, še nista želela začeti z igro, temveč sta kadila pred prostorom. Zunaj je še odmevala glasba.

Kapetan (Georg Mohr) je g. Suhadolnika vprašal, kako je s pravili in kaj ta govore o privzetem času zamujanja (celotnega dvoboja in zamude posameznih šahistov). Sodnik ni znal odgovoriti na nobeno vprašanje, s seboj pa ni imel niti turnirskega pravilnika. Tega ni bilo opaziti niti v turnirski dvorani. Odgovoril je, da je vse v redu in da bo pravilnik že priskrbel. Nato je ODŠEL, zapustil dvoboj, na katerem še vedno ni bilo dveh domačih igralcev. Ni se vrnil.

Ob 14.12 smo želeli odgovor na vprašanja in ker jih od sodnika nismo mogli dobiti (saj je medtem že izginil) se je kapetan odločil, da zapusti igralni prostor (ni še povlekel svoje prve poteze). Odšel je PRED turnirsko dvorano in poklical g. Primoža Kokalja (14.12) in g. Branka Vadljo (14.13). Oba je vprašal za pojasnilo, kako in kaj s pravili. Naj omenimo, da je g. Kokalj komisar lige, g. Vadlja pa glavni sodnik celotnega tekmovanja. Poklical ju je za pojasnila pravil, ker sodnika dvoboja NI BILO NIKJER.

G. Kokalj mu je odgovoril, da bo pregledal pravila in sporočil kako in kaj. Zato je kapetan – vseskozi z vednostjo komisarja lige – ostal pred dvorano in čakal na povratni klic. G. Vadlja je takoj podal svoje tolmačenje.

Okrog 14.15. sta se pojavila še zadnja dva manjkajoča domača šahista. Ker nismo vedeli, ali naj g. Škoberne in g. Sakelšek sploh začneta z igro, smo počakali na dokončen odgovor g. Kokalja. Z njim smo znova vstopili na zvezo ob 14.19. Gospod Kokalj nam je podal svoje tolmačenje pravil. Sprejeli smo jih, se vsedli za šahovnico in začeli z igro. Med celotnim dogajanjem nismo izklopili in ne zaustavili ur – vse skupaj se je dogajalo na naš čas. Glavnega sodnika, gospoda Suhadolnika vseskozi ni bilo. Tako NI VIDEL, da smo telefonirali, NI VIDEL od kod smo telefonirali, NI VIDEL kdo je telefoniral, NI VEDEL koga smo poklicali.

Čez nekaj minut se je g. Suhadolnik vendarle pojavil in začel nadlegovati kapetana (med njegovim razmišljanjem) s pravilnikom, ki ga je od nekod privlekel. Mohr ga je opozoril, da naj ga pusti pri miru in mu povedal, da pride do njega, ko povleče potezo. To je tudi storil in mu povedal, da smo med njegovo odsotnostjo že govorili z vodstvom lige. Vprašal je kdo in povedal mu je, da sta fizično telefonirala on in Škoberne. Nato jima je ustno, na glas in pred vsemi povedal, da sta partijo izgubila s kontumacom, zaradi uporabe mobilnih telefonov med igro.

Ker se z očitno razburjenim in proti gostujoči ekipi naperjenim gospodom Suhadolnikom ni dalo smiselno pogovarjati (nastopal je v slogu lokalnega šerifa »Sedaj vas bo Suhadolnik naučil pameti, sedaj pa gremo na trdo itd.«), se je naš kapetan odločil, da z dvobojem prekinemo ter zapustimo prizorišče. Igralci smo se brez besed strinjali in odpeljali smo se proti Ljubljani.

O dogajanju je kapetan TAKOJ obvestil g. Vadljo in g. Kokalja, s katerim sta se dogovorila, da kratko pritožbo o dvoboju napišemo in pustimo pri vratarju na Šahovski zvezi Slovenije. Pritožbi smo priložili tudi zahtevanih 100 evro kavcije.

Razumljivo je, da v razburjenju in v kratki pritožbi nismo mogli opisati celotnega dogajanja, zato vam podrobno različico pošiljamo sedaj.

V pritožbi smo zaprosili turnirski odbor, da našo pritožbo obravnava in nas o rezultatu igre obvesti vsaj do nedelje, 20.06, do 10.00, eno uro pred pričetkom dvoboja naslednjega kola. Pozneje smo izvedeli, da je to tehnično nemogoče in smo od komisarja lige zahtevali preložitev našega dvoboja četrtega kola, o čemer smo se – resda s precej prepričevanja – končno le dogovorili.

Ob koncu bi radi poudarili, da smo spodaj podpisani stari, izkušeni šahisti, večinoma velemojstri in vsi že olimpijski reprezentanti. Želimo povedati, da smo šahirali že marsikje po svetu in v šahu doživeli že marsikaj.

Vendar tako obupne organizacije še nismo doživeli oziroma bi zelo težko našli primerjavo. Kršenih je bila kopica najbolj temeljnih šahovskih pravil, obnašanje sodnika ter organizacija dvoboja pa na taki ravni, ki si je Državna superliga zagotovo ne zasluži.

Na morebitne težave igranja lige z gostovanji smo vrhunski šahisti že opozarjali, še preden se je vodstvo lige odločilo za spremembo. Sedaj smo katastrofo doživeli na najbolj neposredni, grozljiv način. Zato bi želeli, da vodstvo lige hitro skliče sestanek liga odbora in še enkrat prevetri nedorečene pravilnike tekmovanja in določi ustrezne, minimalno sprejemljive kriterije za normalno igranje. S prehodom na način igre z gostovanji smo se vsekakor spustili za kakovostni razred, če ne še bolj navzdol.

O rezultatu naše pritožbe pa se nam sploh ne zdi smiselno razpravljati. Prepričani smo, da smo spodaj podpisani dovolj velika šahovska »referenca« in da znamo realno oceniti dogajanje pred, med in po dvoboju.

O dogajanju smo pravočasno in ustrezno obveščali tudi vse odgovorne osebe pri Šahovski zvezi Slovenije. Prav tako vodstvo kluba, čigar barve branimo. Od kluba smo tudi zahtevali, da v naslednjih dneh Šahovski zvezi Slovenije in vodstvu tekmovanja posreduje seznam zahtev in minimalnih standardov, pod katerimi slovenski in hrvaški reprezentantje sploh še želimo nadaljevati z nastopanjem v takšnem tekmovanju.

Maribor, 20.06. 2010

Luka Lenič
Zdenko Kožul
Alojzije Jankovič
Jure Škoberne
Georg Mohr
Tadej Sakelšek